fidem ꝑ errorem polluũt· ⁊ euangelioꝝ doctrinam nõ cuſtodiũt ⁊ ꝑfectionem bonoꝝ opm deſpiciũt· regi cõfuſionis merito ſeruiũt: qui lumine ſciẽtie priuatos in captiuitatem ꝑpetue cõfuſionis abducit· et retrudit in carcerẽ inferni vbi gemũt inperpetuũ damnati.

Et factũ eſt ⁊c. Significat admirandam dei potẽtiam per bonos ⁊ malos eq̃ ſua exercere iudicia. Nam ſicut ſedechiã in corrigibilẽ ⁊ prophetis inobedientẽ ꝑ nabuchodonoſor cecitate ⁊ captiuitate ꝑpetua damnauit· ita ꝑ euilmerodach: ioachim qui licet peccator fuerit tamẽ poplo ⁊ ciuitati cõſulens: ſe ⁊ matrẽ ſuam tradidit regi babyloĩs correctũ misericorditer reſpexit· ⁊ de penis liberãs quieti reſtituit ⁊ honori.

In anno octauo decimo nabuchodonoſor (ſ ſecũdo) trãſtulit de hieruſalẽ animas octingentas· trigitaduaſ. In anno viceſimotercio nabuchodonoſor (ſ tercio·) trãſtulit nabuzardan magr̃ militie iudeorũ aimas ſeptigẽtas quadragintaquinq̃ (ſ que primo vel ſecũdo vel tercio captiuate ſũt). Omnes ergo anime quattuor milia ſexcente. Et factũ eſt in triceſimoſeptimo anno trãſmigrationis ioachim regis iuda duodecio mẽſe viceſimaquita die menſis: eleuauit euilmerodach (ſ nepos nabuchodonoſor) rex babylonis ipſo anno regni ſui caput ioachim regis iude· ⁊ eduxit eũ de domo carceris· et locutus ẽ eſt cũ eo bona. Et poſuit thronum eius ſuꝑ thronos reguꝫ qui erant poſt ſe in babylone· ⁊ mutauit veſtimẽta carceris eius· ⁊ comedebat panem corã eo ſemꝑ cũctis dieb⁹ vite ſue· ⁊ cybaria eius cybaria ꝑpetua dabantur ei a rege babiloĩſ ſtatuta per ſingulos dies: vſq̃ ad diem mortis ſue cunctis diebus vite ſue.

Sunt cantica canticoꝝ ſunt ⁊ lamentationes lamẽtationũ. Liber ſalomonis: cantica canticoꝝ. Treni hieremie: lamẽtatões lamẽtationũ. Sicut enĩ cantica precellũt· in quib⁹ ſpõſus aut ſpõſa dulcib⁹ fruũtur amplexib⁹. Ita lamẽtationes: in quib⁹ ſponſi a ſponſa abſentia multimodis fletib⁹ deploratur. Vñ dicit̃. Quõ ſe· ſo· ci· In illis canticis inducuntur diuerſe ꝑſone ad nuptialia gaudia. In hĳs lamẽtationib⁹ diuerſe abducte plãgũtur. Cantica decent ĩ patria lamẽtationes in huius vite miſeria. Hinc dauid ait. Te decet ymnus de⁹ in ſyon· ⁊· t· r· v· i· ie· et· alibi Beatus vir cui⁹ eſt auxiliũ abſ te· aſ· in· cor· ſ· d· in val· la· in loco quẽ poſuit.

Quadruplici plãgit alphabeto: q: ⁊ nos ⁊ mũdus ex quattuor elemẽtis cõſiſtimus. Igne. Aqua· aere ⁊ terra· vt qui quattuor elemẽtis cõſiſtimus: quattuor plãgamus alphabetis. Vt propheta nõ ſolũ preſentia: ſed ꝑterita ⁊ futura deploret· liber paralipomenon maĩfeſtat; vbi legit̃ q̃ vniuerſus iuda ⁊ hieruſalẽ luxerunt ioſiam. Sed hieremias ꝑcipue ſub quadrato celi cardine: ꝑſentis ſeculi delicta: quadrato alphabeto luget· vt omnes ad lamẽta inuitet. Materialis enĩ hic numerus eſt· q: ⁊ homo ⁊ mũdus quattuor elementis eſt cõpactus. Quattuor ſunt tempa· quattuor climata· etas quoq̃ noſtra quattuor cõſtat ꝑtibus ſcꝫ tempis diei mẽſis ⁊ anni. Hic quoq̃ numerus materialis q̃ſi q̃dratus ⁊ ſolid⁹: oĩa ſibi vt ſubſiſtãt quadrat· nõ ſolũ terrena ſed etiã celeſtia. Quattuor ſunt euãgeliſte· quattuor virtutes egregie· vnde cetere egrediũtur· quib⁹ quaſi quattuor paradyſi fluminib⁹ oĩa virtutũ germina irrigãtur. Vt ergo quattuor elemẽtis ſubſiſtimus· vel q̃d interius exteriuſq̃ delinq̃mus· iuſtũ eſt ut cũ propheta quaternario numero defleamus· et materiali numero nos intus exteriuſq̃ renouemus· vt ſinglis moꝝ corporũq̃ corruptõib⁹: ſingula opponãtur elemẽta litteraꝝ· vt qui ſuꝑ flumina babylonis captiui tenemur: abſoluti ꝑnitẽtia ⁊ gratia ĩ noſtra ſyon vera libertate perfruamur.

Paſchaſius

Conſtat multa eſſe genera fletuũ: multas differentias lacrimaꝝ. Aliter ꝓpria dãna· alit̃ plãgim⁹ aliẽa· alit̃ ploram⁹ deſiderio celeſtis pr̃ie· aliter ꝓ ſceleꝝ ĩmanitate ⁊ terrore gehẽne· i· alit̃ ꝓ dolore cordis: aliter pro amore pie recordationis. Has diuerſitates fletuũ diuiã ſcptura ĩ diuerſis locis explanat· cũ ſingloꝝ varios affectus ⁊ lamẽta explicet· vnde dauid. Fuerũt mihi· l· m· p· d· ac· n· ⁊c· ⁊ alibi laboraui in gemitu meo· l· p· ſ· n· l· m· la· m· ſ· m· ri· ⁊ hieremias. Caligauit oculus meus ꝑ amaritudine· ⁊ cũ hĳs affectib⁹ fideles monẽtur· qui totũ volumẽ illud ezechielis in ſenſum mẽtis traĳciũt· in quo erãt ſcripte lamentationes ⁊ carmen ⁊ ve.

Paſchaſius

Tam terrene ciuitatis ruinam q̃ȝ eccleſie damna ⁊ aĩarũ diſcrimina in lamẽtationib⁹ exponere· ⁊ pro oportunitate locoꝝ ad tria tempa ſenſus decernimus dirigere. Treni ſicut ait hieronimus metrica lege cõpoſiti apud hebreos ſunt· vñ apud latĩos in ſingulis ſentẽtiaꝝ pricipĳs: ſingule hebreorũ littere ꝑnotant̃ a quib⁹ in propria lingua vnuſquiſq̃ verſus incipit̃. Nec tot littere vacãt a miſterio cũ nec vnus apex aut vnũ iotha de lege ꝑteriri debeat. Vñ ſingulaꝝ litteraꝝ intelligẽtia ſingulis ſentẽtĳs ẽ aptãda. Aleph interꝑtat̃ doctria. Vera aũt doctrina ẽ: qua deus cognoſcit̃ ⁊ vniuſcuiuſq̃ ſtatus vel defectus nõ ignoratur. Vñ yſaias. Glorificate dñm in doctrinis. vñ bene hieremias· ſpũ meroris plenus ait. Quõ ſe· ſ· c· p· pplo ⁊c. Non plangit menia ciuitatis· ſed tropice populũ in captiuitatẽ ductũ. vñ yſaias. Et relinquet̃ filia ſyon ſicut tuguriũ ĩ cucumerario ⁊ ſicut ciuitas que vaſtat̃· fit vehemens exclamatio prophete: plena fletibus· plena dolorib⁹· plena admiratione et ſtupore.

Lamẽtatio eſt aut ex merore ꝑſentis vite aut ex deſiderio eterne vite: cordib⁹ humanis dono ſpũſſancti infuſa compũctio. Legimus dd lamẽtatum ſuꝑ ſaul ⁊ ionathan· ⁊ ſuꝑ abſalon. fleuit ezechias fletu magno· fleuit petrus amare. Sed hec merito lamẽtationes lamẽtationum vocãtur· ⁊ ſic genus retẽditur ad ſpeciẽ vt aliq̃ñ ſpecies ad gen⁹ extẽdatur. Sic terrene hieruſalẽ ⁊ populi excidiũ deplorat̃: vt ꝑſentis eccleſie damna defleãtur. Sic generalitas noui populi ⁊ veteris q̃ a fide corruẽtes captiuãtur· vt vniuſcuiuſq̃ aĩe que fuit tẽplum ſpũſſancti ruina plãgat̃. Sic ad ꝑſentẽ captiuitatẽ ſub qua fit hec ꝓphetia· lamẽtationes intẽdunt· vt que facta eſt ſub tyto ⁊ veſpaſiano: penitus nõ obmittãt. Omnes deniq̃ ꝑſentis vite cauſas ⁊ ruinas cernẽs propheta ⁊ gemit ⁊ plãgit ⁊ plorat ad ſinglã· vt diſcãt ſinguli deflere propria cũ defleat ipe cõmunia ⁊ aliena delicta.

Gilibertus.

Lamentationes hieremie mẽbro patet orõnis maxie diſtingui vel diſſoluto colorari. Res enĩ breuiter abſoluta ſine toci⁹ ſentẽtie demõſtrat one dicit̃· que alio orõnis mẽbro excipit̃: ſicut eſt hic. Plorãs p· i· n· ⁊c. Interdũ vero more diſſoluti cõiunctiones de medio auferũtur: partes ſepate offerũtur· hoc modo. Quõ ſedꝫ ſo· c· ⁊ more rethorico aliquãdo duobus membris aliquãdo tribus aliq̃ñ pluribus cõſtat oratio.

Gilibertus.

Rethoricoꝝ coloꝝ ſplẽdorem ⁊ ſnĩaꝝ grauitatẽ ⁊ elocutõis ornationem me tacente diligẽs lector non tacebit. Locoꝝ quoꝝ rethoricoꝝ multitudinẽ· ⁊ dyalecticoꝝ raritatẽ ⁊ argumẽtorꝫ ſubtilitatẽ gratis inueniet. Preterea ⁊ rethorice cõqueſtionis humilitatẽ· ⁊ interdũ indignationis aſpitatẽ vel vtriuſq̃ cõmixtionẽ nullo docẽte docebit. Rudib⁹ tñ ſatiſfaciẽdo· ⁊ cõqueſtionem ⁊ indignationẽ rethoricã proprĳs diffinitõnib⁹ ad mediũ deducere nõ grauabor. Eſt eñ (vt ait tullius) cõqueſtio: orõ auditoꝝ mĩam captãs. Cuius ꝑmus locus eſt ꝑ quẽ quib⁹ in bonis fuerimus ⁊ quib⁹ in malis nũc ſimus oñdimus: ſicut hic. Quõ ſedet ſo· ci· ⁊c. Indignatio eſt orõ ꝑ quã cõficit̃· aut in hoiẽ odiũ aut in rem offenſio. Cuius ꝑmus locus eſt ab autoritate cũ dicitur. Quãte cure ea res fuerit dĳs ĩmortalib⁹ ⁊c. Sic hic. Cãdidio nazarei ei⁹ niue· ⁊c. In ꝑmo ergo alphabeto paucos cõqueſtionis ⁊ indignationis locos aſſignando: diligẽtiori ⁊ ꝑſpicaiori viam aperio lectori.

Aleph. Doctrina ſcꝫ vt ſeipm̄ ⁊ deū cognoſcat homo. Hāc plebs iudeoꝝ nō habuit· idcirco merito hoſtib⁹ ſubiacuit. C. .I.

Quomodo ſe· ſo· ci·. Subuerſionē miſere ciuitatis· ⁊ ruinaꝫ cęleſtis ꝑpli nō ſolū ſub chaldęis accidiſſe· verū ſub tyto ⁊ veſpaſiano plenius cōplendam pronūciat. ante vltimā enī captiuitatem nō ſola iure ſedere dicitur· niſi forte pro doloris exaggeratione. A chaldęis paupes: terrę cultores relicti legūtur· quibus godolias preeē iubet'. Nec ciuitas oīno deſtruit' ſed poſt mortē xp̄i vaſtanda differt'· vt nec lapis ſup lapidem in ea reliquat'. Reuerſis āt a captiuitate creuit virga furoris: q̄ꝛ p monita ⁊ correctioneſ prophetaꝝ nō ſunt ad deum reuerſi· ſed bn̄ficijs dei ſemp fuerūt ingrati· vñ moyſes· ſcio contentionem tuā ⁊ ceruicem tuā duriſſimā· ſemper cōtentioſe egiſti cōtra deū· ⁊ ſteffanus in act· apo· Dura inquit ceruice· ⁊ incircūciſi corde· propterea ſępe flagellis attriti ab hoſtibus oppreſſi: malis omnib⁹ afflicti· nec ſic crediderūt. ſed exacerbauerūt deū excelſum· et ideo captiuatis iam .x. tribubus in aſſyrios. dūe que remanſerunt domū dauid ſequentes· ⁊ deū ſpē tenus colētes: paulatiꝫ creſcēte malicia primū in chaldea captiuāt': vñ hic ciuitas plāgit'. Q̄ūo ſe ſo· ci· ⁊c.

Incipiūt Threni id eſt lamētationes Hieremię quę cynoth hebraice inſcribuntur.

Et factum ē poſtq̄ꝫ in captiuitatem redactus ē iſrael· ⁊ hieruſalē deſerta ē· ſedit hieremias ꝓpheta flēs ⁊ planxit lamentatione hac in hieruſalē· ⁊ amaro aīmo ſuſpirans ⁊ eiulās dixit.

ſ doctrina.

Aleph.

C. I.

ſ affectuoſe ammiratiue.

Quomodo

ſ humiliata· ſ deſtituta vel deſolata auxilio dei ⁊ angeloꝝ· ſ habitu plorantis † ſ hieruſaleꝫ vel aīa vel eccleſia.

ſedet ſola † ciuitas

ſ ex gētibus ⁊ tribubus ⁊ linguis cōgregata. ſoli populoſa. ſ ab oppoſito· ſ non vere.

plena populo: Facta eſt quaſi vi/

ſ regibus ⁊ ſacerdotibus· dei auxilio. ſ abſente ſponſo. ſ deuictaꝝ. ſ vicioꝝ·

dua domina gentium: princeps

ſ quas tributarias fecerat· ſ eccleſiarū· vicioꝝ· ſenſuum· ſ in maioribus· in prelatis· ſ demonū. ſ chaldeoꝝ

prouinciarum facta eſt ſub tributo.

ſ domus iacob· aīa· eccleſia· domus dei· populus iſrahel ſ intus ſ exterius

Beth· Plorans plorauit in

ſ mundi aduerſitate· peccatoꝝ cecitate ſ aliena a vera luce· ſ q̄ꝛ nō licet ī die· † ſ doctoribus quoꝝ officio cibus anime ad minores traijcitur· ſ prelatis· cōſcientus

nocte: et lacrime eius in †maxillis

ſ dum eſt in nocte·

eius. Non ē qui cōſoletur eam: ex

ſ ſanctis vel angelis vel affectibus prauis· ſ prophetis· ſacerdotib⁹· regib⁹ ſ prius blandiētibus † ſ gentes eis amicicia cōiuncte ſ qui ⁊ cari ſ vel angeli.

omibus caris eius. † Omnes amici

Paſchaſius hyſtorice. Q̄ūo ſ. ſo· ci· Jerl'm. po· ſpoliata· ignomīa plea· int' hoſtes huīliata· olī ꝑpl'oſa ⁊ inter hoſtes gl'oſa· facta ē q̄ſi vidua· do· g· regib⁹ deſtituta: ſacerdotib⁹ deſolata· tēplo ꝓphanato· ⁊ vaſoꝝ gl'a exploſa: auxilio dī deſtituta. Dn̄a gentiū q̄s an̄ ſubuerterat ⁊ ſubiugauerat.

Paſchaſius. Moꝝ. Aīma ſola ſedet quaſi vidua bonis exuta virtutū quę ſubiecit ſe dn̄o chaldęorum ⁊ pubertatis ſuę cōtempſit ſponſum Chaldęi captiuātes interp̄tant'· hij ſunt demones qui de ſolio cęleſtis patrie animā reuocant ⁊ in poteſtatē ſuam captiuāt· vnde: intra in tenebras filia chaldęoꝝ· q̄ꝛ ſcꝫ filia dei in luce virtutū ſtare noluiſti· intra mutato nomine in tenebras cecitatis· vnde hieremias gemēs exclamauit. Q̄ūo ſedet ſola ciuitas· anima ſcꝫ quondā virtutib⁹ ⁊ ſuffragijs ſanctoꝝ quaſi ciuitaſ plena populo· nūc deſolata quę p̄us pollebat diuinis opib⁹ inter frequētias ſodaliū nūc inter hoſtes ſedet ſqualida· cui nulla ē ſocietas ſanctoꝝ: nl'la cōmunio ſacramētoꝝ: nulla cū ſponſo ꝑticipatio· ſed redacta in tributā vicioꝝ. Unde etiā dicit'· multis me reliquit pater meus creditorib⁹ obnoxium· quibus ⁊ ſi quotidie laboro: nō ſatiſfacio. Multa ſunt delictoꝝ tributa quibus aīma ē obnoxia: donec ꝑ penitētiam ad libertatē redeat. Undi plange· q· virgo accincta ſacco ſup virū pubertatis tue· vnde vox plangētis ſequitur. Plorans plorauit in nocte.

Paſchaſius. Allego. Q̄ūo ſedet ſola ciuitas. Lacrimoſius plangēda eſt eccleſia culpis exigētibus: ſponſi abſentia viduata. Q̄ūo ſedꝫ ſola ciuitas dei ⁊ angeloꝝ auxilio deſolata. Si enī ſponſus cū ip̄a eſſet: non eſſet lugenda· q̄ꝛ nō poſſunt filij ſponſi lugere q̄ꝫdiu cū illis eſt ſponſus· ſꝫ gaudio gaudēt propter vocē ſponſi. Cū vero matrē· i· eccl'iam a ſponſo viduatam ſenſerit· nō ſolum filios ſed ⁊ omnes amicos flere cōſueuit. vñ hieremias ꝑ omibus ⁊ pro omibus flebat: nō ruinā ſaxoꝝ ſed hominū. Q̄ūo ſedet ſola ci. plorātis demōſtrat habitum. vnde ⁊ iob ī ſterquilinio ſediſſe ꝓhibetur: vt dolentis exprimeret' affectus: qui ⁊ ip̄e dolens interp̄tat'. De hac captiuitate dicit'. Sup flu· ba· il· ſe· q̄· ſ· ſedere in throno regni ⁊ ī ſummo vertice cęli ſtare noluimus· iure ſup flumīa tentationum ſedentes dolemus. vñ yſaias. Deſcende: ſede in puluere filia babylonis: ſede in terra: nō eſt ſoliū filię chaldęoꝝ· ita hieruſalē noſtra cū in cōfuſionem peccatorū venerit· nō eſt ei ſoliū dignitatis· ſed ſordidat' in terrenis vicijs. Uñ hieremias plāgit nō mō q̄ꝛ ſedet terrenis opibus ſordidata· ſed q̄ꝛ ſola ⁊ quaſi vidua. Uidua q̄ꝛ pro turpitudīs fęditate a ſponſo relicta· q· vidua. Non vere vidua· nam ⁊ ſi a ſponſo ad tempus deſpicit': ſponſalitatis tn̄ iura retinētur· vt ſi redire ꝑ penitētiam voluerit· ſponſum recipiat cū ſatiſfecerit· ⁊ veſtem immortalitatis qua reueſtita nullius ſubiacebit tributo. vnde paulus. Nemini quicq̄ꝫ debeatis: niſi vt inuicem diligatis.

Plorans plorauit. Paſcahſi⁹ hyſtorialiter ⁊c. Quę ſit quę ploret heth littera oñdit quę interp̄tatur domus· quę ſcꝫ cum iacob in ęgyptū ē ingreſſa· ⁊ dn̄i clemītia egreſſa· ſcd'm illd'. In exitu iſrael de ęgypto ⁊c. Sꝫ rurſ⁹ exigētibus peccatis in babylonē captiuatur. vñ. plo. plo. in noc. quia in die non datur eis requies vt ſaltē ſuis cōſolentur lacrimis ⁊ ſero oculos abluant quos p̄us ad ydola leuabant. Et quod grauius eſt: ex omib⁹ amicis eius prius blādientibus: non eſt qui cōſoletur eā. Lacrime eius in· m· e· vt magis inter hoſtes cōfundant' ⁊ ſuis ſaturent' obprobrijs Propter ydolatriam enī populus in captiuitatem ductus dure ab hoſtib⁹ affligebat'· ſed ſub tyto ⁊ veſpaſiano durius· quē diu patiētia dei ſuſtinuit· ſed impenitēs iram ſibi ī die furoris theſaurizauit.

Plorans plorauit Quartus loc⁹ cōqueſtionis per quē res turpes ⁊ humiles indignepatiētes proferūtur q̄ hic ſepiſſime frequētat'.

Paſchaſius. Moꝝ. Plo· anima ſcꝫ in peccatoruꝫ cecitate. de qua dicit'· Sit nox illa ſolitaria: nec laude digna: ſed nō plorat ſuo arbitrio: ſꝫ miſerante dn̄o. vñ in ꝑſona dn̄i plangens propheta dicit. Q̄ūo ſe· ſo· ci·. Niſi enī dominus mīa motus eam ſolā ſedere vidiſſet: ip̄a ſe minime ploraſſet. Reſpexit dominus petꝝ ⁊ fleuit amare. Lacrime eius in maxillis eius. Maxilla aīę conſciētia eſt. vultus in maxillis format'· cū vniuſcuiuſq̄ꝫ q̄litas in cōſciētia mōſtrat'. Cōſcīa vero quę nouit peccata ſua: ſemp debꝫ fonte lacrimaꝝ irrigari. vñ dauid· peccatū meū ꝯtra me ē ſemꝑ. Aliter nō eſt qui cōſoletur eā vero cōſolatore amiſſo ſcꝫ ſp̄ūſancto· cum p̄ſertim oīs amici· i· affectus praue dilectōnis fiant eius inimici· cū in die iudicij ſcd'm ap'lm: inſurgant cogitationes miſeram aīam accuſantes aut defendentes ⁊ demones peſſimi ꝑſuaſores: qui nūc decipiendo blandiuntur.

Paſchaſius. Allego. P· p· in no· Xp̄i eccleſia plorat in nocte· i· inter aduerſa huius vitę: q̄ꝛ licet ſit ad gloriam p̄deſtinata· verſat' tn̄ inter caligines ignorātię ⁊ cecitatis diſcrimina plorat foris q̄ tolerat: plorat int⁹ cęcitatis ſuę erumnas· ſed plorās plorat q̄ꝛ p̄us intus cōpungit'· ⁊ ſic exterius proprijs lacrimis baptizatur: q̄ de cordis fonte ꝓducūtur. quaꝝ vbertatem inſinuās ꝓpha ait. Plo. plo. Hoc mō nō minus exterior q̄ꝫ interior hō reformādus abluitur. vñ ſeq̄tur. lacrimę eius in maxillis eius. qui ſciūt ſua ⁊ aliena delicta plāgere: nō tegere. de quib⁹ in cāticis dī. Genę tuę ſicut fragmē mali punici. abſq̄ꝫ eo qd' intrinſecus latet. In hijs enī eccleſię pulcritudo oñditur ⁊ ipoꝝ p̄dicatione in corp⁹ eccl'ię traijcimur. qui ſicut pl⁹ cęteris in corpore chriſti laborant. plus gemunt ⁊ plorant eos quos vident in nocte delictorum verſari ⁊ in cecitate erroris. Plorat eccleſia in nocte: quia peccatorum ſuorum tenebras non ignorat· lacrimas in maxillis portat· quib⁹ pulcritudinē ſuā quotidie renouat. Prodeſt enī maria marthe laborāti: dū plorās plorat ſecus pedes dn̄i. Plorat ſp̄ōſa a complexu ſp̄ōſi remota ⁊ ī valle· i· ī noc· ignorātię huius: plorās plorat ꝑ p̄rię ſcꝫ cęleſtis deſiderio· ⁊ ꝑ p̄ctīs ſuis ⁊ alioꝝ ī hoc ſclo: plorat ī hijs q̄ mortui ſunt mdo. Plorat ī ꝟginib⁹· in viduis· ī oīb⁹ qui ſe ꝑegrios ⁊ hoſpites cōfitētur ſup terrā. Nō eſt q̄ ꝯſoletur e. ex. o. c. Sctīs videlicꝫ vel anglis niſi recipiat cōſolationē ſp̄ūs. ſ. vñ oēs amici. e. ſpre. e. q̄ꝛ deus ſpreuit eam. Et facti ſunt ei inimici cui de⁹ inimic⁹: a cuius equitate nō p̄nt diſcordare.

Non eſt q. conſo. e. ⁊c. Hoc ꝓprie ad vltiaꝫ captiuitatē ꝑtinꝫ· nā et tūc nec p̄ncipes nec ſacerdotes hūerunt. In babylone aūt conſolatores habuerunt danielem· ezechielem ⁊ alios multos.

Omnes amici eius. Tercius decimus locus ꝑ quē cū indignatōe